Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

oriunt uestimenta nra. et tenebre nre sicut meridies
erunt. Da mihi te dsmis redde mihi. In amo. ⁊ si paru
e amem ualiduis. Non possum metiri. ut scia quantum
desit mihi amoris. ad id quod sat est. ut currat unta mea
in amplexus tuos. nec auertat donec absconda
in abscondito uultus tui. Hoc tantum scio. quia
male mihi est preter te. non solum extra me sed et in me ipso.
⁊ omis mihi copia. que dis mis non est egestas est. Humquid
aut pat aut filius non sup ferebat sup aqas. si tanq loco
sic corpus est spus scs. Si aut incomutabilis di
uinitas eminentia sup omne mutabile ⁊ pat et filio
et spus scs. sup ferebat sup aquas. cur quod tantum de spu
tuo dictum est hoc. cur de illo tantum dictum est quasi
locus ibi esset. qui non est locus. De quo solo dictum est
quod sit domum tuum. in dono tuo requiescimus ibi te
fruimur requies nra. locus nr. amor illuc attollit
nos. et spus tuus bonus exaltat humilitate nra. de
portis mortis in bona uoluntate pax nobis est. Corpus
pondere suo nititur ad locum suum. pondus non ad ima
tantum est sed ad locum suum. Ignis sursum tendit. deor
sum lapis. ponderibus suis agunt. loca sua petunt.
Oleum infra aquam fusum. supra aquam attollitur. Aqua
sup oleum fusa infra oleum dimergitur. ponderibus
suis agunt. loca sua petunt. minus ordinata
inquieta sunt. ordinantur et quiescunt. Pondus meum
amor meus. eo feror. quocumque feror. Dono tuo ac
cendimur. ⁊ sursum ferimur. In ardescimus ⁊ imus. ascen
dimus ascensiones in corde. et cantamus canticum
graduum. Igni tuo bono inardescimus. et imus.